

Bruksela, dnia 4.8.2021 r.
COM(2021) 451 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotyczące wykonania uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych powierzonych Komisji na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylenia dyrektywy 2001/81/WE

1. Wprowadzenie

Dyrektywa (UE) 2016/2284 w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych jest głównym narzędziem legislacyjnym służącym osiągnięciu celów na okres do 2030 r., które ustalono w programie „Czyste powietrze dla Europy”¹. W dyrektywie tej określono krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji dla każdego państwa członkowskiego UE na lata 2020–2029 oraz bardziej ambitne cele na okres po 2030 r. dotyczące redukcji emisji pięciu rodzajów zanieczyszczenia powietrza, które mają znaczące negatywne skutki dla zdrowia ludzkiego i środowiska: dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x), niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO), amoniaku (NH₃) i pyłu drobnego (PM_{2,5}).

Dyrektywa ustanawia ponadto wymogi w zakresie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do krajowych emisji wyżej wymienionych zanieczyszczeń oraz innych zanieczyszczeń, które mają być monitorowane i zgłaszane również na mocy odpowiednich protokołów do Konwencji EKG ONZ w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości (konwencji LRTAP), której państwa członkowskie UE są stronami. Emisje te należy zgłaszać zgodnie z metodami określonymi w konwencji LRTAP.

Dyrektywa (UE) 2016/2284 zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza (KPOZP), który stanowi centralny instrument zarządzania umożliwiający im koordynowanie i uzgadnianie polityk i środków w celu zapewnienia realizacji krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji.

Dyrektywa (UE) 2016/2284 zobowiązuje państwa członkowskie do monitorowania negatywnego wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy.

W dyrektywie (UE) 2016/2284 uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych zmieniających dyrektywę w celu dostosowania załączników I, III, IV i V do postępu technicznego lub naukowego lub rozwoju w ramach konwencji LRTAP.

Artykuł 6 ust. 8 dyrektywy stanowi, że Komisja jest uprawniona do dostosowania załącznika III część 2 do rozwoju sytuacji, w tym do postępu technicznego, w ramach konwencji LRTAP. Załącznik III określa środki redukcji emisji, w tym odniesienia do kodeksu ramowego EKG ONZ dotyczącego dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku z 2014 r. oraz wytycznych EKG ONZ dotyczących budżetów azotu, których zwarcie w krajowych programach ograniczania zanieczyszczenia powietrza należy rozważyć.

Artykuł 8 ust. 7 dyrektywy stanowi, że Komisja jest uprawniona do dostosowania załącznika I i załącznika IV do rozwoju sytuacji, w tym do postępu technicznego i naukowego, w ramach konwencji LRTAP. Załącznik I określa emisje zanieczyszczeń, które mają być monitorowane

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Program „Czyste powietrze dla Europy”, COM(2013) 918 z 18.12.2013.

przez państwa członkowskie, oraz dotyczące ich wymogi w zakresie sprawozdawczości w dużej mierze zgodne z wymogami konwencji LRTAP. Załącznik IV określa metody przygotowywania krajowych bilansów i prognoz emisji, raportów metodycznych iir i skorygowanych krajowych bilansów emisji.

Artykuł 9 ust. 3 dyrektywy stanowi, że Komisja jest uprawniona do dostosowania załącznika V dotyczącego opcjonalnych wskaźników monitorowania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy do rozwoju sytuacji, w tym do postępu technicznego i naukowego, w ramach konwencji LRTAP.

2. Podstawa prawna

Zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/2284 Komisja składa sprawozdanie z wykonania uprawnień do przyjmowania odpowiednich aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 8 art. 8 ust. 7 i art. 9 ust. 3.

Zgodnie z tym przepisem uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 31 grudnia 2016 r., który jest automatycznie przedłużany na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem tego okresu.

3. Wykonywanie przekazanych uprawnień

Uznano, że wykonanie uprawnień jest konieczne w celu uzupełnienia lub dostosowania przepisów określonych w załącznikach I, III, IV i V do dyrektywy w celu uwzględnienia postępu technicznego i naukowego lub zmian w ramach konwencji LRTAP.

Komisja informuje, że nie przyjęła jeszcze odpowiednich aktów delegowanych.

Przyczyny tego stanu rzeczy są następujące:

- a) brak zmian w ramach konwencji LRTAP, które wymagałyby rozważenia dostosowania odpowiednich załączników;
- b) brak wystarczająco stabilnego postępu naukowo-technicznego, który uzasadniałby dostosowanie odpowiednich załączników.

4. Podsumowanie

Komisja nie skorzystała z uprawnień przekazanych jej na mocy dyrektywy (UE) 2016/2284 od chwili jej wejścia w życie w dniu 31 grudnia 2016 r.

Komisja uważa, że należy utrzymać wszystkie przekazanie uprawnienia, ponieważ w przyszłości konieczne może być dostosowanie załączników I, III, IV i V do postępu technicznego i naukowego lub zmian w ramach konwencji LRTAP.

Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o zapoznanie się z niniejszym sprawozdaniem.